

VIVA EL 1º DE MAYO

DECLARACION DEL COMITE NACIONAL DEL "MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA"

El 1º de Mayo, día internacional de la lucha de la clase obrera, se presenta este año con tintes sombríos.

La clase obrera, golpeada brutalmente por la crisis, víctima de la rapacidad sin límites de la burguesía, tiene que hacer frente día a día, a la multiplicación de los expedientes de crisis, al paro creciente, al aumento de los precios y los impuestos...

El Gobierno de Calvo Sotelo, servidor fiel de la banca y las multinacionales, ha expuesto con claridad su programa en las conversaciones en curso con las centrales sindicales: congelación salarial, reestructuraciones salvajes, aumento del paro... y este programa quiere —a ser posible— llevarlo a la práctica con el acuerdo sumiso de las centrales sindicales a las que ofrece la segunda edición de los Pactos de la Moncloa de tan triste recuerdo para los trabajadores y trabajadoras.

La agresividad del imperialismo crece día a día y con ella el peligro de destrucción y de guerra. Peligro que aumenta para los trabajadores de nuestro país con la decisión de Calvo Sotelo de incorporar a toda prisa al Estado español en la OTAN.

La política del Gobierno de Calvo Sotelo, un gobierno todavía civil, es de un derechismo descarado y sin complejos. El balance de la actividad gubernamental dos meses después del Tejerazo, demuestra que estamos viviendo el permanente chantaje de los golpistas.

Está ya en el Parlamento la Ley Orgánica sobre los estados de alarma, excepción y sitio. La normativa que regula el estado de excepción, además de suspender un buen número de libertades individuales, contiene una ambigüedad tal que puede permitir a las autoridades gubernativas poner en cuarentena a los partidos políticos. La llamada Ley de Defensa de la Constitución está destinada a cerrar el diario Eguin y a perseguir a quienes denuncien la política represiva del Gobierno en el País Vasco. Estas leyes las van a aplicar los jueces que existen hoy, los jueces del Tribunal de Orden Público franquista hoy rebautizado Audiencia Nacional, los fiscales que se niegan a firmar un manifiesto de condena del golpismo, los policías franquistas como Ballesteros... En manos de esta gente el Parlamento, con el voto favorable de los partidos de izquierda, está poniendo poderes excepcionales que se utilizarán contra el pueblo, contra la libertad y contra la izquierda.

Nadie será perseguido por hacer apología del golpismo como se está haciendo desde el Alcázar y desde el ABC. Nadie será sancionado por saludar a Tejero y a Milans del Bosch como salvadores de la patria, como

están haciendo jefes y oficiales militares en activo. Votar leyes contra la libertad bajo pretexto de defender la democracia es conducta muy propia de la derecha que no debe sorprender a nadie. Pero que la izquierda, los partidos parlamentarios de izquierda aprueben el recorte de las libertades poniendo nuevas armas en manos de los gobiernos reaccionarios, es una política que está en la vía de aceptar una a una todas las exigencias de los golpistas con la pretensión de evitar de esa manera el golpe militar. Y además de ser inaceptable, esa política es suicida porque la sumisión de la izquierda sólo sirve, y ya lo estamos viendo, para envalentonar al golpismo y para legitimar las exigencias políticas crecientes del poder militar.

La falta de voluntad de combatir al golpismo, está llevando a los partidos de la izquierda parlamentaria de claudicación en claudicación. Temerosos de combatir a los verdaderos enemigos de la democracia vuelven las armas contra los que provocan a los golpistas. Con esta particular lógica se halaga a los golpistas y se está atento a satisfacer sus exigencias para no "irritarles" y se persigue con saña a quien tenga la osadía de "provocar" a los golpistas. Lamentablemente el capítulo de cosas y personas que llevan a los golpistas a sentirse provocados es cada vez más extenso. A los golpistas les molesta el ejercicio de los derechos y libertades democráticas, les irrita la libertad de prensa, las movilizaciones de los trabajadores, las huelgas, las autonomías, la lengua catalana, la "senyera" y les irrita que se exija el castigo de los golpistas, les provocan ETA, las pastorales de los obispos vascos y los vascos en general. Y para no herir la sensible susceptibilidad de los golpistas abiertos o encubiertos se aprueba la intervención del ejército en Euskadi y se pone en marcha la "Ley de Armonización de las Autonomías" destinada a recortarlas y todo ello en un clima de reactivación del más odioso patriotismo de inequívoco regusto franquista y de histeria antivasca.

Ponerse de rodillas ante las estrellas y galones sólo sirve para reforzar la agresividad de los enemigos de la libertad.

Si la izquierda renuncia a ser izquierda, además de perder su dignidad y su razón de ser, pierde su capacidad para combatir y hacer frente al franquismo renovado.

Afirmar la dignidad de la clase obrera en el 1º de Mayo exige mantener en alto las banderas de combate de los trabajadores: la defensa de las libertades, el derecho a la acción de masas, a la sindicación, a la huelga, el derecho de manifestación, la tradición de la solidaridad internacionalista en favor de la libertad de los

pueblos, contra la opresión nacional y contra el imperialismo.

No queremos renunciar a ser de izquierdas y por eso seguiremos defendiendo la libertad contra las fuerzas reaccionarias, sean civiles o militares, que la atacan y seguiremos luchando, también en los tiempos difíciles, por el socialismo y por el comunismo.

No nos someteremos a la política antiobrera de la derecha y el capital. Seguiremos luchando contra el paro, seguiremos defendiendo los puestos de trabajo

y combatiendo las reducciones del poder adquisitivo de los salarios.

Seguiremos defendiendo el derecho de la clase obrera a proseguir su lucha contra la reacción, contra la injusticia y contra la opresión y no aceptaremos ver reducidos a los trabajadores y trabajadoras a un papel de comparsas en manos de sus enemigos declarados. Y no aceptaremos tampoco que se firmen nuevos pactos contra los trabajadores en la mesa del miedo.

Hombres y mujeres de la clase obrera de Cataluña:

- **CONTRA EL GOLPISMO Y EL FASCISMO; POR LA DEPURACION DE LAS FUERZAS ARMADAS Y DE ORDEN PUBLICO DE ELEMENTOS GOLPISTAS**
- **CONTRA EL PARO; POR EL DERECHO AL TRABAJO; POR LA DEFENSA DEL PUESTO DE TRABAJO DE LOS HOMBRES Y DE LAS MUJERES**
- **CONTRA LA POLITICA ANTIOBRERA DE LA DERECHA Y EL CAPITAL**
- **POR LA DEFENSA DEL PODER ADQUISITIVO DE LOS SALARIOS**
- **POR LAS LIBERTADES NACIONALES DE CATALUÑA**
- **POR LA LIBERTAD DE LOS PUEBLOS, POR LA SOLIDARIDAD CON EL PUEBLO DE EUSKADI Y CON TODOS LOS PUEBLOS DEL MUNDO QUE LUCHAN CONTRA LA REACCION Y EL IMPERIALISMO**
- **CONTRA EL IMPERIALISMO Y LA GUERRA: ¡NO A LA OTAN!**
- **CONTRA LOS ATAQUES A LA LIBERTAD**
- **CONTRA LAS CONCESIONES AL GOLPISMO**

¡VIVA LA LUCHA DE LA CLASE OBRERA!

¡VIVA EL PRIMERO DE MAYO!

Comité Nacional del
"MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA"

27 de Abril de 1981

VISCA EL 1er. DE MAIG

CRIDA DEL COMITÈ NACIONAL DEL MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA

El 1r. de maig, dia internacional de lluita de la classe obrera, es presenta aquest any ombrívol.

La classe obrera, colpejada bruta per la crisi, víctima de la rapacitat sense límits de la burgesia, ha de fer front dia a dia a la multiplicació dels expedients de crisi, a l'atur creixent, a l'augment dels preus i dels impostos...

El Govern de Calvo Sotelo, servidor fidel de la banca i de les multinacionals, ha exposat amb claredat el seu programa en les converses en curs amb les centrals sindicals: congelació salarial, reestructuracions salvatges, augment de l'atur... i aquest programa vol dur-lo a terme —si és possible— amb l'acord submís de les centrals sindicals a les quals ofereix una segona edició dels Pactes de la Moncloa de tan trist record per a tots els treballadors i treballadores.

L'agressivitat de l'imperialisme creix dia a dia i amb ella el perill de destrucció i de guerra. Perill que augmenta per als treballadors del nostre país amb la decisió de Calvo Sotelo d'incorporar ben de pressa l'Estat espanyol a l'OTAN.

La política del Govern de Calvo Sotelo, un govern encara civil, és d'un dretanisme descarat i sense complexos. El balanç de l'activitat governamental, dos mesos després del "Tejerazo", demostra que estem vivint sota el xantatge permanent dels colpistes.

Ja és al Parlament la Llei Orgànica sobre els estats d'alarma, excepció i setge. La normativa que regula l'estat d'excepció, a més a més de suspendre una colla de llibertats individuals, és d'una ambigüitat tal que pot permetre a les autoritats governatives de posar en quarantena els partits polítics. La llei anomenada de Defensa de la Constitució està destinada a tancar el diari Eguin i a perseguir els qui denunciïn l'actuació repressiva del Govern al País Basc. Aquestes lleis les aplicaran els jutges que hi ha actualment, els jutges del "Tribunal de Orden Público" franquista, avui rebatejat Audiència Nacional, els fiscals que es neguen a signar un manifest de condemna al cop d'estat, els policies franquistes com Ballesteros... En mans d'aquesta gent el Parlament, amb el vot favorable dels partits d'esquerra, està posant poders excepcionals que s'empraran contra el poble, contra la llibertat i contra l'esquerra.

Ningú no serà perseguit per fer l'apologia del cop d'estat, tal com s'està fent des de l'Alcázar i des de l'ABC. Ningú no serà sancionat per saludar Tejero i Milans del Bosch com a salvadors de la pàtria, tal com fan caps i oficials militars en actiu. Votar lleis contra la llibertat sota el pretext de defensar la democràcia és una conducta molt pròpia de la dreta que no pot

sorprendre ningú. Però que l'esquerra, els partits parlamentaris d'esquerra aprovin el retall de les llibertats posant noves armes en les mans dels governs reaccionaris, és una política que se situa en el camí d'acceptar una darrera l'altra totes les exigències dels colpistes amb la pretensió d'evitar així el cop militar. Aquesta política, a més a més d'ésser inacceptable, és suïcida, perquè la submissió de l'esquerra només serveix, i ja ho estem veient, per donar ales al cop d'estat i per legitimar les exigències polítiques del poder militar.

La manca de voluntat de combatre la reacció està portant els partits de l'esquerra parlamentària de claudicació en claudicació. Temorosos de combatre els veritables enemics de la democràcia giren les armes contra els qui "provoquen" els colpistes. Amb aquesta particular lògica s'afalaguen els colpistes i s'està amantent per tal de satisfer les seves exigències, per no "irritar-los" i es persegueix acarnissadament qui tingui la gosadia de "provocar" els colpistes. Lamentablement el capítol de coses i persones que porten els colpistes a sentir-se provocats és cada cop més extens. Als colpistes els molesta l'exercici dels drets i les llibertats democràtiques, els irrita la llibertat de premsa, les mobilitzacions dels treballadors, les vagues, les autonomies, la llengua catalana, la senyera i els enutja que s'exigeixi el càstig dels colpistes, els "provoquen" ETA, les pastorals dels bisbes bascs i els bascs en general. I per no tocar el voraviu dels colpistes oberts o encoberts, s'aprova la intervenció de l'exèrcit a Euskadi i es posa en marxa la Llei d'Harmonització de les Autonomies destinada a retallar-les, i tot plegat en un clima de reactivació del més odiós patriotisme d'inequívoc regust franquista i d'histèria antibasca.

Agenollar-se davant les estrelles i els galons només serveix per reforçar l'agressivitat dels enemics de la llibertat.

Si l'esquerra renuncia a ésser esquerra, a més a més de perdre la seva dignitat i la seva raó d'ésser, perd la seva capacitat per combatre i fer front al franquisme renovat.

Afirmar la dignitat de la classe obrera el 1r. de maig exigeix mantenir ben altes les banderes de combat dels treballadors: la defensa de les llibertats, el dret a l'acció de masses, a la sindicació, a la vaga, el dret de manifestació, la tradició de solidaritat internacionalista en favor de la llibertat dels pobles, contra l'opressió nacional i contra l'imperialisme.

No volem renunciar a ésser d'esquerres i per això seguirem defensant la llibertat contra les forces reaccionàries, siguin civils o militars, que l'ataquen i segui-

rem lluitant, també en els temps difícils, pel socialisme i pel comunisme.

No ens sometrem a la política antiobrera de la dreta i del capital. Seguirem lluitant contra l'atur, seguirem defensant els llocs de treball i combatent les reduccions del poder adquisitiu dels salaris.

Seguirem defensant el dret de la classe obrera a

proseguir la seva lluita contra la reacció, contra la injustícia i contra l'opressió i no acceptarem veure els treballadors i treballadores reduïts a un paper de comparses en les mans dels seus enemics declarats. I tampoc no acceptarem que se signin nous pactes contra els treballadors a la taula de la por.

Homes i dones de la classe obrera de Catalunya:

- CONTRA EL COP D'ESTAT I EL FEIXISME; PER LA DEPURACIÓ DE LES FORCES ARMADES I D'ORDRE PÚBLIC D'ELEMENTS COLPISTES
- CONTRA L'ATUR; PEL DRET AL TREBALL; PER LA DEFENSA DEL LLOC DE TREBALL DELS HOMES I DE LES DONES
- CONTRA LA POLÍTICA ANTIOPBRERA DE LA DRETA I EL CAPITAL
- PER LA DEFENSA DEL PODER ADQUISITIU DELS SALARIS
- PER LES LLIBERTATS NACIONALS DE CATALUNYA
- PER LA LLIBERTAT DELS POBLES, PER LA SOLIDARITAT AMB EL POBLE D'EUSKADI I AMB TOTS ELS POBLES DEL MÓN QUE LLUITEN CONTRA LA REACCIÓ I L'IMPERIALISME
- CONTRA L'IMPERIALISME I LA GUERRA: NO A L'OTAN!
- CONTRA ELS ATACS A LA LLIBERTAT
- CONTRA LES CONCESSIONS AL COP MILITAR

VISCA LA LLUITA DE LA CLASSE OBRERA!

VISCA EL PRIMER DE MAIG!

Comitè nacional del
MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA

27 d'abril del 1981